

PEYGAMBERLERİN ORTAK AMACI: TEVHÎD (4)

(...dünden devam)

105- Nûh kavmi de gönderilen elçileri yalanladı. 106- Kardeşleri Nûh onlara: “Korunmaz mısınız? demişti. 107- Ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim. 108- Allah'tan korkun ve bana itâ'at edin. 109- Ben sizden, buna karşı bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, yalnız âlemlerin Rabbine âittir. 110- Allah'tan korkun ve bana itâ'at edin.” 111- Dediler ki: “Sana bayağı kimseler uymuşken biz sana inanır mıyız?” 112- Dedi ki: “Ben onların yaptıklarını(n iç yüzünü) bilmem (ben ancak görünüşe göre hüküm veririm). 113- Anlayışınız olsa, onların hesabının Rabbime âidolduğunu bilirsiniz. 114- Ben inananları kovacak değilim. 115- Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım.” 116- Dediler: “Ey Nûh, (bu dediğinden) vazgeçmezsen mutlaka taşlananlardan olacaksın.” 117- (Nûh): “Rabbim, dedi, kavmim beni yalanladı. 118- Benimle onların arasını aç (aramızda hükmet), beni ve benimle beraber bulunan mü'minleri kurtar!” 119- Biz de onu ve onunla beraber bulunanları, dolu gemi içinde kurtardık. 120- Sonra bunun ardından, geride kalanları boğduk. 121- Muhakkak ki bunda bir ibret vardır, ama yine çokları inanmazlar. 122- Şüphesiz Rabbin, işte üstün O'dur, merhamet eden O'dur. (Şu'arâ: 47/105-122)

123- Âd (kavmi) de, gönderilen elçileri yalanladı. 124- Kardeşleri Hûd onlara: “Korunmaz mısınız? demişti. 125- Ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim. 126- Allah'tan korkun ve bana itâ'at edin. 127- Ben sizden buna karşı bir ücret istemiyorum. Benim ücretim yalnız âlemlerin Rabbine âittir. 128- Siz her yol üzerine, (gelip geçenleri yanıltmak için) bir işâret yapıp da boş şeyle mi uğraşıyorsunuz? 129- Sanki ebedi yaşarsınız diye köşkler (ve müstahkem kaleler) ediniyorsunuz? 130- (Bir kavmi) Yakaladığınız zaman da zorbalar gibi yakalıyorsunuz. 131- Allah'tan korkun ve bana itâ'at edin. 132- Size bildiğiniz ni'metleri bol bol veren(Al-lâh)-dan korkun. 133- O size verdi: davarlar, oğullar, 134- Bahçeler, çeşmeler. 135- Doğrusu ben size büyük bir günün azâbı(nın çarp-ması)ndan korkuyorum.” 136- Dediler ki: “Öğüt versen de, öğüt verenlerden olmasan da bizce birdir. 137- Bu (davranışımız), sadece evvelkilerin ahlâkı(ve geleneği)dir. 138- Biz azâba uğratılacak değiliz.” 139- (Böylece) Onu yalanladılar. Biz de onları helâk ettik. Muhakkak ki bunda bir ibret vardır, ama yine çokları inanmazlar. 140- Şüphesiz Rabbin, işte üstün O'dur, merhamet eden O'dur. (Şu'arâ: 47/123-140)

(devamı yarın..)